

Pren
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 12 de Novembre de 1916

Núm. 45

CURSET D'AGRICULTURA A TORROELLA

Catalunya està en plena agitació cultural. Des de fa uns quans anys la Diputació de Barcelona i ara la Mancomunitat Catalana, impulsen saludable ressorgiment. Com si haguessin previst la lluita comercial que s'avehina per a després de la guerra, han començat de preparar al poble a fi de que's disposi a defensar enèrgicament el capdat recullit amb esforços innarrables i que's pretendrá arrebatarnos.

El mon marxa a gran pas i nosaltres aferrats a un segle endarrera, devenim cada vegada més minces, més despreciables.

La nostra cultura, la cultura d'aquest poble ric i actiu, cal confessar que constituïa, que constitueix encara una vergonya.

D'açó tenia que ressentir-sen forçosament la nostra petita i gran Indústria, la nostra Agricultura i en conseqüència el nostre Comerç.

Amb millors condicions econòmiques i amb més habilitat i perfecció produïen fora de casa lo que nosaltres oferim avui al mercat universal, i encara invadien nostre propi mercat.

La preparació tècnica, complement obligat de la primera ensenyança, s'imposava; i a atendre aquesta necessitat se dirigeix el ben orientat esforç de aquelles entitats benemèrites que plenes d'un patriòtic bon zel, venen a omplir el buit que deixa l'acció deficientíssima del Estat espanyol.

Fora llarg explicar les institucions culturals creades en poc temps; mes cal advertir que sols obtindrà el mohiment sa veritable transcendència quan arribi al últim recó del desert rural, i a lograr això s'encaminen els curssets de vulgarització.

El perill que amenaça-va a tot Catalunya, pesaria solzament sobre les comarques abandonades que no vulguin atendre la crida dels bons patriotes si es que pot existir alguna encontrada prou apàlica per a no abandonar la suïcida deixadesa.

Torroella i sa comarca no podia deixar de sentir la febre de millorament. País essencialment agrícola, país fèrtil i de producció renumeradora tenia que preocupar-se de millorar sa prosperitat que pot ascendir ràpidament a envejable altura si s'aparta l'empirisme i la rutina de nostres pràctiques agrícoles.

Per altra part avui no's parla d'utopies ni de plans irrealitzables. El remei està al nostre alcanç i sols cal allargar la mà per obtenir-lo.

Es sabut que l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona, organitza curssets fora de la capital.

Una conferència del Professor de Zootècnica de aquella Escola D. M. Rossell Vilá, sembrava entre nosaltres la llevor d'aquests curssets i n'explicava l'importància; les gestions del digne diputat provincial Sr. Folgado, deixen esperar que s'obtindrà una subvenció de 500 pessetes per a realitzar un curset a Torroella, una reunió de bons torroellencs, representants de les forces vives, vinguda dies passats a la Casa de la Vila demostra la bona disposició i l'entusiasme de l'element director.

El curset devindrà doncs realitat.

Falta sols que'l poble compregui la vertualitat d'aquest acontejament, que compregui quin valor te que l'Universitat s'apropi a qui no pot apropiarse an elhi.

Cal que's vegi les despeses grandioses que exigia altre temps el procurar-se aquestos ensenyaments que ara arribaran a nosaltres per una miserable quota, cal que's donguin compte de que no per ésser real es menys valió el fet que quan constituïa una quimera pel poble, cal que no quedi un terrassà amic de son millorament tècnic i econòmic que deixi d'insciure's.

Observis que del resultat del curset pot naixer el camp d'experimentació que tindrà per nosaltres gran importància i que gestiona també el Sr. Folgado; i que'ls curssets i el camp d'experimentació portaran honra i profit a tots els agricultors de l'encontrada.

FLORIDOR

"ELS MONTGRINS" EN EL - - CONCURS DE GIRONA

En el concurs de sardanes celebrat darrerament a Girona, «Els Montgrins» han obtingut la més alta distinció.

Plens de goig i d'entusiasme pregonem avui aquesta nova que honra la nostra orquestra i la nostra vila.

Decidits i segurs de les seves aptituds acudiren al palenc els nostres músics a guanyar-se la consagració d'una fama que la veu popular els havia otorgat feia molt temps.

D'esglaó en esglaó «Els Montgrins» han anat ascendint en sa carrera i cada vegada el poble els ha reservat una més preuada predilecció. I la opinió pública en un país com el nostre per lo que fa referència a músics i a orquestres sols otorga preferències a qui sab guanyar-les amb un treball acuradíssim.

L'èxit obtingut a d'animar als «Montgrins» per a perseverar en l'estudi per a assolir cada vegada un major perfeccionament.

No han de preocupar-se per les punxades amb que l'enveja procurarà enverinar-los el seu goig. Sols es possible enlairar-se enderrocant prestigis i això se logra únicament si aquests no serveixen la força necessària per a sostenir-se a l'altura conquerida. No es estrany que una atmòsfera d'apassionament envolti al que preten engarlandar-se en perjudici dels interessos creats.

Més encara; es aquesta lluita la que dona més valor al èxit i més atractiu a la brega.

La tradició gloriosa de Torroella ve continuant-se.

L'obra d'en Rigau treu cada volta més exuberant florida.

Si les orquestres empordaneses son les que gaudeixen de més renom per a l'interpretació de la sardana; i si «Els Montgrins» han assolit un èxit tant remarcable, bé cal dir que la dansa catalana té aixecat nou trono en aquesta vila venerable de gloriosa historia.

P. B.

María Rulduá de Vilallonga

PLAÇA MAJOR, 5 — **Torroella de Montgrí**

CONFECCIO DE COTILLES • GRAN ASSORTIT • NOVITATS • BARATURA • ESPECIALITAT EN COTILLES A MIDA •

IRONIES

ELS OSSOS DE WATERLOO - -

En un llibre publicat fa poc, llegim, que la indústria inglesa dels abonos artificials, després d'haver-se dedicat a la compra de tota classe de despulles animals a Europa, va desenterrar, per a convertir-los en fòssils, els immensos fosars del camp de batalla de Waterloo.

Dos anys i mitj enrera haguéssem llegit aquesta notícia amb indiferència, potser haguérem lliscat la vista per sobre i haguérem passat de llarg. Avui ens ha produït una impressió molt fonda. ¿Es a dir que els brillants husars de Wellington, els granaders de Cambione, els admirables infants de Blücher, caiguts a Waterloo, acabaran aixís, convertits en fòssils, tancats en sacs i enviats a totes les parts del món per a abono de patates, llegums i hortalisses? ¡Oh ironia de la sort, oh profunda llissó de la historia.

¿Que's farà, demà, amb els ossos dels héroes (francesos, inglesos, alemanys) que cauen tots els dies en el front de batalla en nombre molt més gran que en aquella jornada de Waterloo? ¿Que diable de coses imaginaran els homes per a que ni els ossos dels héroes, descansin en pau? ¿Quin destí el d'aquests soldats que fins després de morts han d'esser sacrificats a la cobdicia, al lucre o al aliment dels que no son héroes? Víctimes de la política o del amor a la patria ¿están condemnats a esser també víctimes del mercantilisme després de morts?

No sabem quina cara posarian, ni que farien dels seus fusells, els soldats a quins al marxar al front de batalla, un quefe els dirigís una arenga que acabés aixís: «Guanyarém, no ho dupteu; més els que caiguin davant de l'enemic, tindran un lloc escullit en el cor de la patria. No se us olvidará més i quan els vostres ossos quedin descarnats, sereu desenterrats i convertits en botons per a be de la industria de merceria, o en fòssils per a que siguin més grosses les patates que's menjarán els que vindrán després, o en un altra substancia que la química aplicada a la industria vagi inventant.»

Realment no hi ha dret a n'aquestes coses. Després d'haver donat la vida per la patria, que la riquesa dels demás ciutadans pugui disposar aixís dels ossos dels soldats, això no ha de tornar a veure el món si queda una mica de dignitat.

Aquests camps de batalla deuen ésser sagrats per a tots. No anem a discutir si varen donar la vida per una ambició, per una mala política, per odi o per una idea falsa. Els que han caigut en el combat, siguin els que siguin, han caigut gloriosament, i no seria just que'ls que moren en son propi llit, ben assistits i confortats, trafiquessin amb els ossos d'aquests guerrers, que ni després de morts podrien descansar en pau.

Nosaltres que sentim certa tristesa al considerar la fredor i seletat en que's queden els morts en les grans necròpolis de les ciutats, i voldriem que, si morim lluny de nostre poble, ens enterressin en el petit i humil cementiri seu, aont algú se recordaria de nosaltres al llegir la làpida de nostra sepultura, hem experimentat una forta emoció al llegir aquesta història, que sembla fàbula, dels ossos de Waterloo.

Ens atrevim a esperar, que les generacions vinentes tindran més respecte per a els héroes de aquesta homérica lluita, que'l que nostra generació ha tingut pels de Waterloo. No perque la causa sigui més alta, que també ho fou aquella, sino perque aquesta guerra tan terrible ha de enlairar els esperits i renovar moltes coses.

Si no fos aixís no valdria la pena d'haver viscut hores tan tràgiques.

ANGEL RUIZ

(Tdcio. per E. Vñs)

■ ■ ■ ■ ■

• EGOS •

*L'ASSUMPT*e del concurs de cobles a Girona en el qual el jurat repartí el primer premi entre la cobla "Montgrins" d'aqueixa vila, i «La Principal» de La Bisbal, ha posat sobre el tapet la qüestió del patriotisme local. Veritablement a La Bisbal son molt patriotes. Probes en donàren la colla de bisbalencs que en dit certàmen protestaren de la repartició del premi, argumentant que se'l mereixien tot la seva cobla.

Aquest patriotisme no arribant a certa exageració, es molt bonic. Aixó no sabem fer-ho els torroellencs. Ni tan sols som proteccionistes com ells. No sabem protegir el nostre comerç.

Comprem al foraster, sense donar-nos compte que, al fer-ho, treiem diners de Torroella i al empobrir la vila ens empobrim tots. Aquest anti-proteccionisme, es, també, anti-patriotisme.

EL nou arbitri que ha creat nostre Ajuntament sobre les cases que no tinguin l'aigua de les teulades conduida hasta baix al carrer, per medi de canyeries, ha fet ja efectes. Molts son els propietaris que s'han espavilat a posar-ne, a fi d'estalviar-se l'impost. Ja era hora de que, quan plou, poguessim sortir de casa amb paraigues sense por de mullar-nos.

■ ■ ■ ■ ■

IMPRESIONS D'UNA ESTADA A ROCÀLA

I

A TALL DE PRÓLEG

Rocàla es una munió de cases alegrament esbarriades en la falda d'una muntanya rublerta de immensos pinars i rouredes. Situades totes de cara a llevant i emblanquides d'un mateix tò, les cases de Rocàla a l'hora en que el sol les besa filtrant-se per entre les espesses arbredes, ofereixen una visió galana; un xic d'égloga...

Pel torroellenc acostumat a la nuesa de l'aspre Montgrí, aquelles mantanyes li son com una cosa totalment nova que té 'ls atractius de lo inconegut. I força que 'n tenen d'atractius aquelles beneides mantanyes amb la feresa dels seus boscos plens de misteri, propis per desgranar-hi un conte d'infans; amb les seves altívoles cingleres, amb els seus avençs esglaiadors; amb aquells rierols d'aigua brava que corrent tant aviat placévol per damunt la terra com entafurant-se sobtadament, no poden mai esbrinar ont neixen i ont moren; amb aquelles clotades ombrívols amaraes de tristors, que vos fan sentir una temença instintiva d'ignots perills; amb l'ingènua poesia d'aquells braus bosquerols, que ha fet florir belles llegendes i conservar hermoses tradicions. En la dolça pau d'aquella natura casi verge, l'esperit s'enlaira i l'ànim s'allengereix de tot neguit.

Perduda entre les serralades del alt Vallés, sense carreteres ni camins de cap mena, aïllada gairebé de tota civilització, Rocàla es una flor de solitud que 's bada hermosament als ulls investigadors del excursionista, fent-li gentil ofrena dels seus tresors inapreciables.

KIK.

- - LA SENYERA DEL CENTRE EMPORDANÉS

De la Junta Directiva del «Ateneu Empordanès» de Barcelona hem rebut un atentíssim ofici invitant-nos a promoure una sotscripció en nostra vila per a ajudar a adquirir la senyera de l'esmentada entitat.

Amb delicada iniciativa desitgen que siguin sols les dames i damiseles empordaneses les que contribueixin an aquesta sotscripció, i a fi de fer-la assequible a tots els estaments senyalen la quota màxim de 0'50 pessetes i la mínima de 0'05 ptes.

Sabem que en altres poblacions de l'Empordà s'ha respost amb gran entusiasme a la crida del «Ateneu Empordanès» i esperem que Torroella sabrà mostrar-se bona empordanesa contribuint-hi en la proporció que li correspon.

No hem d'insistir sobre l'importància que té per la nostra comarca l'existència d'un casal empordanès a Barcelona que orienti la nostra cultura, que defensi les nostres coses, que protegeixi als nostres homes, que enlairi els nostres valors, que fomenti l'amor a la petita patria i aquell calor, aquell esperit comarcal que tant manca en aquesta hermosa terra.

Doncs bé, cal que ho diguem bént alt que volem ser de la família, que 'ls volèm ben forts els lligams de germanor que 'ns han d'unir amb les altres poblacions de l'encontrada. Cap altre medi millor de demostrar-ho que ajudant a adquirir la senyera del «Ateneu Empordanès». Ella simbolitzarà l'esforç de tot l'Empordà, l'amor que sentim tots a l'entitat que a tots ens representa.

I demà quan a l'horà de la necessitat o de la joia tinguem que acudir a ell per a posar-nos al seu redós ens semblarà que es més nostre, que hi tenim quelcòm més que la simpatia; i aquella senyera serà la veritable senyera d'aquest admirable palau del vent i de la dança catalana.

Esperem doncs que tots els torroellencs se complaurán en continuar el nom de les seves mullers i de les seves filles en la llista de sotscripció que hem obert al «Ateneu».

En cap altre ocasió amb menys sacrifici se pod obtenir més honrosa distinció.

B.

NOTICIES

Ajuntament.— *Sessió de 17 d'Octubre.*— Presideix l'Alcalde Sr. Sala i assisteixen els Regidors Srs. Creixell, Elias, Roense, Viñas, Gali i Barnés.

S'aproba l'extracte de la sessió anterior.

Se concedeix permís per fer obres a D.ª Joana Alabau a la casa n.º 9 del carrer d'Orient i en el front del carter del Carme i a D. Joaquim Trill a la seva casa del carrer de Figueras, amb arreglo al planol presentat i demés condicions generals establertes,

S'aproba l'extret dels acords del Ajuntament del mes de Setembre últim.

La Comissió de Foment presenta el presupost de les obres que l'Ajuntament projecta construir per a cobrir la part de regadiu compresa entre el passeig del Marqués de Robert i el carrer del Carme, si-guent el seu import de 862'95 ptes. el qual des-prés de examinat s'aproba, acordant-se que les obres se fassin per subasta mitjansant el plec de condicions que se confeccionarà.

Sessió de 24 d'Octubre

Compareixen els Regidors senyors Creixell, Elias, Roense, Radressa, Fron, Gali, Barnés, Hereu i Bofill i presideix l'Alcalde Sr. Sala.

S'aproba el plec de condicions presentat per la Comissió de Foment que regirà en la subasta pública de les obres per a cubrir el troç de regadiu comprés entre el passeig del Marqués de Robert i carrer del Carme, nomenant-se al Concejal senyor Creixell per a que assisteixi a l'acte en representació del Ajuntament.

S'acorda donar el nom de Don Victor Maria Concas Palau al carrer sense nom del barri del Estartit i a la dreta del carrer de l'Iglesia, acordant-se també la alineació de dit carrer nomenant-se a l'Arquitecte D. Manuel Almeda per la confecció del planol pagant-se els gastos que es fassin del Capítol d'Imprevistos.

Sessió de 2 de Novembre

Presideix l'Alcalde Sr. Sala i assisteixen tots els Regidors menys el senyor Bofill.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

La Presidencia dona compte d'haver se presentat tant sols en el Concurs públic per la provisió

dels carrecs d'Inspector de carus i Inspector d'Hygiene i Sanitat pecuaries l'instancia del Veterinari d'aquesta vila D. Josep Marull Pagés, acordant-se quedar enterat i comunicar-ho al Sr. President de la Junta de Govern del Patronat de Veterinaris titulars, en compliment de lo que disposa l'article 38 del Reglament de 22 de Març de 1906.

Se dona compte d'una instancia presentada per el Sr. President del Sindicat Agrícol d'aquesta vila demanant al Ajuntament que consigní en el presupost del any vinent 1917 una quantitat per el nomenament d'un Guarda Jurat per la vigilancia de la propietat, acordant-se que passi a la Comissió d'Hisenda per el seu estudi.

Aclaració.—En el número anterior se publicà una poesia no revisada per la Redacció d'Emporion.

Havent-se extraviat un article, l'impressor en l'agobi de darrera hora, per necessitats de compaginació utilitzà un original que no havia passat per les nostres mans.

Desde aquest número, hem pres mides per a que no pugui publicar-se res que no estigui en consonancia amb el caracter de nostre periòdic.

Apenes arribà a nosaltres el número, se determinà fer una aclaració, que hem hagut de reduir per a que no semblés humiliant resposta a una imprudent alusió.

Si la porta de casa es ben oberta per a rebre un requeriment amistós, les actituds de violencia obtenen amb nosaltres escàs resultat, sobretot tenint en compte que es ben solit el nostre llosat; i potser no tant el terrat d'altri.

Industria torroellenca.—Una nova prova de que tenim a casa molta cosa que 'ns empenyem en cercar a fora, l'hem adquirida visitant el taller de'n Joan Calsina (a) Rull.

Hem vist allí treballs de picapedrer i marmolista que 'ns han sorprés veritablement.

Debem citar en especial una hermosa làpida de marmol negre que revela un bon gust i un gran domini del ofici. Devem confesar que no podria obtenir-se un exemplar més perfecte en un taller de ciutat.

Felicitem a n'en J. Calsina i desitjem que sigui protegit com se mereix.

Sotscripció.—Com s'indica en el cos del diari hem obert una sotscripció per a ajudar a adqui-

rir la senyera del «Ateneu Empordanés» de Barcelona.

Remetem al lector al article de referencia per a que pugui donar-se compte de l'importancia de aquesta sotscripció.

Les quotes no poden passar de 0'50 pessetes.

En altre número publicarem la llista de sotscriptors.

Premi merescut.—Com diem en altra lloc, en el concurs de sardanes celebrat a Girona, la nostra cobla obtingué el primer premi.

Felicitem coralment a la nostra cobla que cada dia augmenta el seu renom i el seus mèrits.

D'oposicions.—En les oposicions restringides celebrades darrerament a Girona obtingue el número 1 el mestre de l'Estartit D. Francisco Font, després de brillants exercicis.

També fou aprovat en elles nostre company don Josep Thomas.

Rebin nostra coral felicitació.

Ball.—Diumenge passat se celebrà un sarau iuidíssim a el Saló Jou.

Curset d'Agricultura.—Continuen els treballs per a preparar el curset d'Agricultura.

Sabem que son molts els que desitjen suscriures.

Diades de morts.—Els de Tots Sants i dels difunts foren molts els que visitaren nostre cementiri rendint tribut a la memoria dels seus difunts.

Alarma.—Dies passats se promogué alguna alarma per a creure alguns veïns del carrer de Sant Agustí que's calava foc a casa de nostre consoci D. Martí Capellà.

Afortunadament tot se reduí a una falsa alarma.

Excursió escolar.—Les alumnes del Col·legi de l'Immaculada Concepció vingueren de La Bisbal per a visitar nostra vila.

Les acompanyaren les alumnes torroellenques senyoretes Maria i Teresa Murtra i Maria Creixell.

Dinaren a l'Estartit i a la tarde foren obsequiades amb un esplèndid lunc per la distingida familia Murtra.

Entre les alumnes se trobava una filla del malaguanyat mestre Granados.

Religioses.—S'ha celebrat aquesta setmana el novenari d'ànimes amb gran assistencia de fidels. Cada dia ha ocupat la sagrada càtedra el distingit orador Mossen Codina.

En honor d'en Concas.—L'Ajuntament ha acordat donar el nom de D. Víctor M.ª Concas a un carrer del Estarlit.

Incendi.—A Regencós s'incendià un paller propietat de Emili Mató. Se suposa que l'incendi ha sigut casual.

Naixement.—Nostre sotscriptor Josep Boera Comalat passa per la joia de veure's pare d'un hermos i robust nen vingut al mon amb tota felicitat. An els venturosos pares i demés familia els hi testimoniem nostra més coral enhorabona.

El temps.—El temps ha refrescat notablement. Durant alguns dies el Ponent ha endolcit la temperatura.

Torpilleig.—Dilluns passat se sentí un persistent canoneig que feu suposar que's lliurava una llarga lluita a alta mar entre un submarí i algú vapor perseguit.

Albat.—Se'ns comunica que ha mort a Barcelona el nen Joan Destor i Soler, únic fill que havia deixat el jove Josep M.ª Destor. Amb la mort de aquest petit infant ha desaparegut l'últim descendent de la opulenta familia Destor.

Rebi la familia, l'expressió de nostre condol.

Defunció.—Ha mort a l'edat de 57 anys, en Josep Gumà Batlle, pare de nostres amics i consois en Jaume i en Ramon Gumà.

Enviem a la familia l'expressió de nostre condol.

Petició de mà.—Per l'intelligent industrial de Torroella, nostre bon amic Antón Rigau ha sigut demanada la mà de sa xamosa cosina Rosa Rigau, de Tarragona.

Felicitem de tot cor als promesos.

El Museu d' Art de l' Empordà.— De conformitat amb les bases aprovades per l'Ajuntament de Figueres, Diputació Girona, i Mancomunitat Catalana, s'ha constituït la Junta que ha de regir la nova institució cultural que tant té a fer per a la difusió i conservació de la riquesa artística de l'Empordà.

L'acte de constitució, tingué lloc en el saló de sessions de casa la Vila durant la tarda del passat diumenge. Assistiren a la primera reunió de la Junta l'Alcalde accidental, el Sr. Rector, el Diputat senyor

Inglés representant de la Mancomunitat, el Diputat Sr. Jordà representant de la Diputació de Girona, els concellers municipals Srs. Pichot i Cusí delegats de l'Ajuntament figuerenc, els Srs. Esquirol i Vayreda en representació dels Ajuntaments de l'Escala i Lladó, i els quatre individus elegits pels vocals *natos* i representants de les varies rames que ha de integrar en el futur Museu els Srs. Escapa, Giralt, Puig Pujadas i Bosch.

Excusà la seva existencia l'Alcalde de Castelló en representació d'aquell Ajuntament.

Els reunits enterats de les bases constitutives, acordaren la confecció del reglament interior, nomenant una ponencia composta dels Srs. Rnt. Mossent Callís, Giralt, Casadesús, Cusí i Puig Pujadas, la que s'encarregarà de l'immediata redacció del susdit reglament.

Igualment s'acordà en un principi la confecció d'un inventari artístic de l'Empordà, així com també recullir dels Srs. Alcaldes de la Comarca els dats referents a temples o monuments enderrocats o en perill de ruïna, a fi de poguer procedir a la seva reparació deguda.

Els representants de la Mancomunitat, Diputació i Ajuntament, s'encarregaren de sol·licitar les oportunes subvencions de les entitats respectives.

El noble entusiasme que regnà entre els reunits, fa esperar que la seva tasca serà profitosa per a tot l'Empordà i nosaltres devem esperar també que no ha de mancar als Srs. de la Junta l'ajuda moral i material de tota la gent culta de l'Empordà.

Homenatge.—Ha quedat definitivament constituïda la Comissió d'homenatge en la forma següent:

Joan Llongueras, president; Joan Balcells, tresorer; Eusebi Fina, secretari; Joan Gibert Camins, vocal; Joaquim Pecanins, vocal; Joan Ribas, vocal; Rvent. Francisco Balldelló, vocal; Josep Regas, vocal.

Aquesta comissió s'ha reunit diverses vegades i te ja aplegats tots els treballs del mestre Millet per a fer-ne l'edició popular que ha de constituir la base del homenatge. Tothom treballa amb el major entusiasme i les adhesions van arribant encara, fervents i plenes de vibració de tots els indrets de la nostra Catalunya.

A més de les anteriorment publicades, s'han rebut darrerament les que segueixen: Schola Orphèonica, Barcelona.— Orfeó Montserrat, Barcelona.

(Gracia).—Orfeó Mataroní, Mataró.—Orfeó Reusense, Reus.—Orfeó «La Margarita», Bardelona (Gracia).—Orfeó L'Unió, Pont de Vilumara.—Orfeó Pierenc, Piera.—Orfeó d'Olesa de Montserrat.—Schola Cantorum de Sant Miquel, Barcelona.—Orfeó Infantil de l'Ateneu Democràtic Regionalista, Poble Nou.—Orfeó Surianenc, Suria.—Schola Cantorum del Seminari de Solsona.—Orfeó Vilanoví, Vilanova i Geltrú.—Orfeó de Santa Coloma de Queralt.—Orfeó Sempre Avant de Castellbisbal.

En conjunt son fins ara 53 les entitats adherides.

Dintre breus dies la Comissió farà públics tots els detalls i la forma en que l'homenatge, que promet ser una molt bella festa catalana, podrà realitzar-se.

La Comissió ha sol·licitat li fos cedit un dels locals del Palau de la Música Catalana, com a casa pairal que es de tots els orfeons i entitats musicals, per a tenir les reunions. Havent-hi accedit gustosament la Junta, poden dirigir-se des de ara al Palau, doncs, i a nom d'aquesta Comissió, totes les adhesions.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 6 NOVIEMBRE 1916

Blat	de 26 a 27	pies. quartera
Civada.	de 11'00 a 12'00	« «
Ordi	de 14 a 15	« «
Faves	de 18'00 a 19'00	« «
Esparcet	de 18'00 a 19'00	« «
Favó	de 17'00 a 18'00	« «
Besses.	de 18'00 a 19'00	« «
Mongetes	de 35 a 36	« «
Mill	de 28'00 a 30'00	« «
Blat de moro	de 18'00 a 19'00	« «
Bestiar porquí	de 16'00 a 24'00	un
Oli	de 17' a 18'	« el mallal
Ous	de 2'00 a 2'10	« dotzena
Gallines	de 9'00 a 11'00	« parell
Pollastres	de 4'00 a 6'00	« «
Anecs	de 6'00 a 7'00	« «
Cunills.	de 3'00 a 5'00	« «
Oques	de 5'00 a 7'00	« una
Patates	de 4'50 a 5'00	« quintá
Aufals	de 5'00 a 5'50	« «
Carbó vegetal	de 13'00 a 15'00	« càrrega

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallal de vi, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfono 362
Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí

REGISTRE CIVIL

Moviment de població durant el mes d'Octubre
NAIXEMENTS

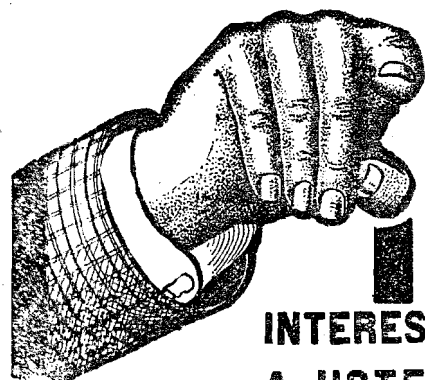
- Dia 19. Dolors, filla de Pere Aleñá i Dolors Negra.
Dia 20. Ramona, filla de Joan Moreno i Maria Escandell.
Dia 22. Maria, filla de Antón Grau i Teresa Figueras.
Dia 26. Lluís, fill de Angel Velazco i Lluïa Mugarza.
Dia 27. Carme, filla de Josep Cristófol i Antonia Ferrer.
Dia 29. Consol, filla de Miquel Sais i Venanci Pigrau.
Dia 31. Margarida, filla de Josep Johera i Serafina Carbó.

MATRIMONIS

- Dia 4. Francisco Batlle amb Matra Forcada.
Dia 14. Miquel Fornés amb Maria Bosch.
Dia 25. Casimir Sabater amb Mundeta Terradas.
Dia 26. Josep Castells amb Catarina Pijoan.

DEFUNCIONS

- Dia 5. Josefa Roig Passarius, 75 anys, viuda.
Dia 13. Pauli Valls Fontquerna, 23 anys, solter.
Dia 18. Dolors Pijoan Saló, 73 anys, viuda.
Dia 20. Emilia Guilló Mir, 52 anys, casada.

**INTERESA
A USTED**

Amigo Débil

PARA CURAR PRONTO
TOMAR

Elíxir CALLOL

que dá fuerza,
vigor y juventud

y los Médicos le llaman el
Remedio de los Débiles

Fórmula Aprobada y Recomendada por la Real Academia de Medicina y Cirugía

De GUSTO AGRADABLE y EFECTO RÁPIDO

APARTEADO 522
BARCELONA

Sírvase enviar

PROSPECTO EXPLICATIVO

PÍDASE EN FARMACIAS Y DROGUERÍAS

Ateneu Montgrí

Diumenge 12 de Novembre de 1916

XXI Vetllada íntima, organitzada per la secció dramàtica i amb la vallosa cooperació de les aplaudides actrius senyoretas

Pilar Bol i Rosa Boix

PROGRAMA

I La bonica comedia en 2 actes, original del malaguanyat escriptor D. Eduard Coca

GENT D'ARA

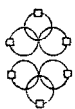
REPARTIMENT: *Sra. Rosa, Srta. BOIX.—D.ª Mercedes. Senyoreta BOL.—Sr. Francisco. Sr. Capellá.—Sr. Josep, Sr. Viñas.—D. Ignasi, Sr. Lloret. Joanet, Sr. Plaja.—Lluís, Sr. Vert (M.).—Antón, Sr. Ferrer.*

II Acabará la vetllada amb la sátira vegetariana en 1 acte, original de D. Santiago Rusiñol

El triomf de la carn

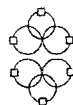
interpretat per les senyoretas BOL i ROSA i els senyors Vert (M.), Lloret, Rubau, Capellá, Plaja, Viñas i Vert (P.)

A LES 9 DE LA NIT

Preus:

Entrada i butaca.	.	75 cts.
Id. general.	.	40 »
Mitja entrada	.	20 »

NOTA.—Les butaques per a 'ls socis, al preu de 20 cts. estarán en poder del cobrador fins a les 6 de la vetlla, passada aquesta hora se posarán a pública venda.